

Redacció i Administració:
CALABRIA, 104, 2.^{on}

Dels treballs pu-
blicats, en seràn
responsables els
:: seus autors ::

10 cénts.

EL XÁFEC

Periòdic independent — ■ — Sortirà cada 15 dies

:: :: ANUNCIS :: ::
a preus convencionals

No's retornen els
originals, enca-
ra que no's pu-
:: bliquin ::

10 cénts.

DE L'AJUNTAMENT

Una vegada més tenim de confessar la decepció, el desengany, la pena i el migrat concepte moral que tenim format dels regidors que componen la majoria en nostre municipi.

No sabem quin concepte els mereix a ells el lloc que ocupen. Nosaltres tenim el plé convenciment de que no estan capacitats de les funcions que'ls hi son encomanades, ni estan posseïts de les degudes condicions ideològiques per a exercir-les, ni tenen un clar judici de lo que és i lo que representa administrar els interessos que en mala hora va haver-hi, qui per raons d'egoisme i altres per ésser tant ineptes com ells, varen tenir el desacert de confiar-los-hi.

Deiem en un dels passats nombres «que les sessions no ens despertarien cap interès, però tampoc tanta pena», però avui aixó ja no es admissible, doncs és arribada l'hora que sense contemplacions i sense aquella benevolença que la bona voluntat obliga a guardar, diguem d'una vegada, sense enfemismes ni reticències de cap mena, el concepte que 'ns mereix la seva actuació dintre del mateix.

Serien innombrables les consideracions que podríem fer a tota aquesta colla d'aprenents de regidors, però la veritat, fins sentim repulsió en nostra consciència, al tenir que convertirnos en assessors d'aquests homes que tant malament usufructúan una autoritat i un poder que moralment no poden continuar disfrutant-lo.

El poble sempre té el dret i l'obligació d'exigirlos una explícita satisfacció de la seva obra, però com que aquesta costum no està encarnada en l'esperit del mateix, com nosaltres qui des de nostre periòdic fiscalitzem y demanem explicacions de la seva gestió.

No podem explicarlos com aquests senyors tenen l'indelicadesa i tant poc respecte als seus mateixos electors, al poble i a les seves propies conviccions, negant tota satisfacció a n'aquests, i el dret a controlar la seva obra administrativa des de casa seva la casa Comunal.

Tot el bon poble es qui demana una satisfacció del escarni que s'han fet als seus sentiments, del atropell que se l'hi ha inferit als seus sagrats drets i de la manera vergonyosa i descarada que se l'ha befat desbarbant-lo de casa seva sense justificariu convincent, faltant a tota raó de llei i d'justícia.

L'actual alcalde es qui amb menys dret pot ésser el representant d'aquells que l'acusen degudament de traïció, d'aquells que l'abominen, d'aquells que'ls ha burlat el seu patriotisme, d'aquells, en fi, que han vist a un altre Judes com els venia per l'orgull de l'ostentació i per la vanitat de donar satisfacció a les ambicions despòtiques dels seus aliats i d'els que combregan en l'escola d'aquell home, que per vergonya de tots, des de casa seva, com a gran dictador, fa sentir encara la seva influencia en els destins del poble.

Si l'alcalde, lo mateix per ignorància que

per mala fe, va privar al públic l'entrada en el saló de sessions, eran tots els regidors que havien d'aixecarse per a defensar amb fermesa i amb dignitat de l'home que sap fer respectar els preceptes de la llei i els drets dels seus representats.

Vosaltres, regidors, que tingueu la confiança de vostres electors, teniu l'obligació ineludible de fer-vos mereixedors de la mateixa, observant una conducta honrosa i digna, posant vostra dignitat compromesa al servei i com a penyora, en tots aquells actes que l'indignitat d'un home posa en perill els sagrats deures que teniu amb els vostres representats.

Apart dels regidors Srs. Boget i Sallés, ¿quin més de vosaltres s'ha sentit ultratjat en lo més pregon dels seus ideals i s'ha encarat amb l'alcalde per demanar-li una reparació del mancament comés a la raó y a la llei?

¿Es aixis que amb tanta indiferència vos mireu els sagrats drets dels vostres representats?

¿Es aixis que vos heu proposat seguir en el municipi, diguent-vos representants del poble?

¿Sou vosaltres aquells que no toleu una ofensa d'un altre, i permeteu de la manera més inicua que, aixis els que varen elegir-vos es veigin atropellats els seus sentiments i befats indignament per un alcalde de segona categoria, per un home inepte, per aquell que ha renegat del seu credo polític i del que ha faltat a les seves propies conviccions?

Si sentissiu una mica de pudor polític i fossiu aimants del compliment de la llei, serieu vosaltres qui per iniciativa propia exigirieu el compliment de sos deures a un alcalde que va ésser proclamat, no per voluntat popular, única que té dret a exercir el seu poder en els destins del poble, sino pel poder d'aquell home que no el guia altre desig que trovar-ne un altre que faltant a totes les lleis morals i materials, se li presiti a defensar les seves ambicions i els interessos de casa seva, encara que signi postergant els generals de la població.

Es ben lamentable que pateixin aquesta fatal equivocació, si es creuen aquests regidors, que la seva obra administrativa estriba solament a no fer res i passar per totes les humiliacions d'un alcalde. Sembla talment impossible que en aquests casos, no sentin dintre les seves venes el calor de la indignitat de l'home ofés, per redimirse de tota responsabilitat i vindicarse davant d'una multitud que té fitats els ulls en vers a ells sedents de justícia, contemplant com deixen arrebatarse sense cap mena de protesta, els medis, en que poden justificar son recte procedir, en defensa dels drets dels seus electors i representats.

Teniu l'obligació de complir estrictament amb els vostres deures que l'investidura del càrrec vos dona, per respecte a vosaltres mateixos i en benefici dels interessos del poble, donant aixis a conèixer el resultat de vostra tasca.

Jo no comprenc que hi hagi un regidor tant

inconscient com el Sr. Fonollosa, que, amb tanta despreocupació, demani la paraula per dir que'l públic no ha de fer res de lo que l'Ajuntament tracti en les sessions.

¿S'ha cregut pot-ser aquest senyor que té més drets ell a la casa Comunal que'l poble?

Si té aquest convenciment, li demostrarem que peca per mala fe, ja que no volem creure tant innocent, que no sàpiga lo que la llei mana en aquest sentit.

Està vist que, aquests regidors, una vegada proclamats, oblidan que's deuen i estan supeditats a la voluntat del poble, i en particular a n'aquells que varen fer-los triomfar amb els seus sufragis, i que l'hi deuen totes les satisfaccions per ésser el seu jutge que ha de fiscalitzar-los la seva obra i ha d'exigir-los les degudes responsabilitats per la mateixa.

No n'hi hà pas prou, senyors regidors, d'anar a l'Ajuntament amb el proposit d'acaparar tots els treballs, faltant a la llei i aixis anar passant la crissis de la feina com varem demostrar en el seu dia.

Es precís que per dignitat solament desplegueu una mica més de bon zel en tots els assumptes afectes al municipi, i es necessari que desperteu les vostres energies adormides, per a esmerar-les amb aquelles iniciatives que tendeixin sempre al millorament del poble, i s'acabi d'una vegada l'espectacle fastimós que esteu donant amb vostra desídia i manca d'interés davant del poble, com si es tractés d'una colla d'aprenents, de lo contrari, lo millor que podeu fer, es posar a disposició del poble la vostra dimissió, acompanyada de la del nostre flamant alcalde, i aixis podrem portar al municipi persones aptes i capaces per a deixar ben sentat son nom i també el de La Garriga.

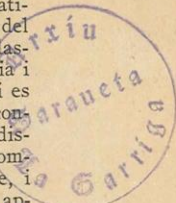
COMENTARI

La electricitat

Deiem amb una nota d'un dels passats nombres que, per tractar-se d'una millora de remarcable importància com es la portada de la electricitat en nostre poble, procurariem parlar-ne amb millor ocasió, a fi de donar-hi tota l'extensió que l'importància de l'obra requereix.

Avui, doncs, més segurs al fer nostres afirmacions, podem sense por a veure'ns obligats a rectificar, endressar un merescut elogi a la companyia instaladora, no solament per lo que en sí aital millora representa, sino també, per l'indiscutible cura que ha posat al fer la mateixa. Es aquesta una de les millors que puguin haver-se fet, sense que la companyia hagi escatimat, com se pot veure (tant en l'ordre tècnic com econòmic), lo necessari per a que resultés acabada, una instal·lació que respongués a la importància de La Garriga.

Nosaltres ens fem nostres el merescut elogi que'l públic justament ha tributat a l'esmentada companyia, tant més, com aquesta ha pogut per disposar de medis eco-

nòmics, prescindir de tot auxili, veient-nos lliurats de gravar nostre erari municipal compromès amb altres empreses també d'importància.

Apart de les ventatjes que comercialment ha de reportar-nos com conseqüència de l'implantació d'aquesta nova indústria, lo mateix en el ram de lampisteria com en maquinària, etc., permetrà, ademés, el desenrotlló i funcionament de petites indústries que, fins avui, es feia impossible explotar-les, per no estar equiparat el consum d'altre sistema de forsa, amb la producció i rendiment de les mateixes.

Tant més beneficiosa per a els industrials, era necessària per a el consum domiciliari i públic. Pels primers, per la comoditat de gaudir de tant envejable millora, i en particular, de tots els forasters que a casa seva ja venen disfrutant-la. Pels segons, constitueix també una gran comoditat, ja que amb el tenir llum tota la nit veurem acabat el trist espectacle que nostra població oferia a n'els forasters, al tenir-la totalment a les fosques, fent-los-hi impossible el trànsit pels carrers després de les deu, i sobre tot en dies de pluja, i acabades també les naturals molesties que tot això ocasionava als fills del poble.

Permetrà, ademés, ajudar eficazment l'acció de les autoritats encarregades de la vigilància de nit, fent-los-hi més possible el descobriment de la gent de mal viure i aimants de posseir el propi dels demés.

Després d'enviar novament nostre més sincer elogi a la referida companyia, no ens manca més que, fer-li present, nostre viu desig de que, els beneficis que d'aquí endavant puguin obtenir amb l'explotació d'aquesta nova indústria, estiguin a l'alsària dels sacrificis que han sigut precisos realitzar per a portar a cap tant important empresa.

LA FESTA MAJOR

Aquella nota alegre de gran relleu propi d'aquesta mena de diada, de la festa més gran del poble, aquest any no's veia a La Garriga. Aquell sagell especial que fa festa major, l'emalat a plassa, hi mancava, i en el poble que hi manca dit ball, ses festes podran ésser tant bones com se vulgui, emprò, no sembla festa major. Es com un ofici solemne celebrat a la parroquia en honor d'un Sant, i que'n l'altar major no hi hagués l'imatge. Una festa major sense emalat resulta borda, mai es complerta.

¿Y per qué no hi va harver-hi emalat? diràn nostres llegidors?

Perque la ganceria d'un home ho va desbarbar-ho.

El nostre estimat conveï En Jaume Fargas, qui tantes proves té donades de la estimació que professa a nostre poble, prou volia que, per aital diada, fos derribada la casa que habita en Rocafort; per Sant Jaume, dia del seu Sant, tenia el propòsit de fer entrega del terreny al municipi, a fi de que, per la festa major se pogués fer lliurament l'emalat; emprò, la ganceria del seu llogater ho va impedir-ho ¡i Deu ajut lo que trigarà! Sense lloc a propòsit per a fer una cosa migrada i encongada com altres anys, ha sigut millor no fer-la. Seria un nou triomf per a aquell que desitja que tot lo que's fa a plassa, surti esgarrat, per a aquell que vol, que tot sigui seu, per a aquell que diu sempre que La Garriga ¡soc jo! Heu's-aquí el per qué no hi ha hagut emalat a la plassa.

L'ofici, com cada any, s'ha fet amb la solemnitat acostumada, de pontifical, autoritats i música «La Moderna» i els clàssics ventalls per a els regidors.

A la professó, si no hagués sigut el pendó

de les tres respectables personalitats senyors Fargas, Sala i Fages, no hauria estat gaire lluida, emprò aquest hu omplia, sobre tot, l'acompanyament dels forasters, uns quants propietaris (poquets), i els paletes i manobres d'en Polit.

L'Ajuntament estava en minoria, tres i la Maria sola, l'alcalde, lo primer tinent i el regidor Sr. Mauri, i prou. Tant que li agrada anar al mig l'alcalde, aquesta vegada no hi ha pogut anar.

I a propòsit de l'alcalde. No sé si vostès se donaren compte de que li surtia una beta, sí, senyors, una beta sevillana. Ai, quina pena ens feia. EL XÀFEC, amb aquell dit que tot ho senyala, prou li signava sota l'ermilla, emprò ell, «naranjas de la China», de tant que miraba a tot arreu, s'esterrufaba com un indiot quant fa el vano i no veia a ningú. Quina pena, quin condol pensar que després d'alcalde s'ha de tornar «ciment».

El nostre pobre Dato garrigà quant acabi sa gestió municipal, en Romanones de la casa «Gran» el ficarà a la capsa del «mai més», ja'n poden estar segurs, i d'ell sols se'n recordarà l'amo del ciment de Sant Joan per a enviar-li algún vago de género, ¡ei, i les factures!

A n'ell sí que se li podria dir allò de «Memento homo qui alcalde eris et simento revertaris».

De balls n'hi havia dos d'oficials, les dugues sales. A cal Anton i a cal Chicordé. La primera estava plena a vessar, en algunes ocasions més de cent cinquanta parelles hi ballaven, oferint una nota de color bastant abigarrada, tot se va aprofitar, primera i segona part. La sala no estava guarnida, sols hi havia alfombra i unes plantes en l'escenari, i d'orquestes dugues, es dir dugues, una amb dos temps com la carga dels fusells, el primer dia «Els Muxins», i els altres restants «Els Torres». Totes dugues ho feien be, particularment els últims.

A cal Chicordé la sala estava esplèndidament il·luminada amb electricitat. La concorència era petita, la meitat escassament de l'altre. Acabada la primera part, se va plegar. «La Moderna» feu la feina, que per cert (sigui dit de pas i en honor a la veritat), en la serenata no va fer-ho gaire be, lo metall s'estripava com aquell que estripa roba nova. Pot ser ho feia això que tenien les solfes mullades... com que van caure quatre gotes.

Al segon dia, en el teatre «Círculo de Recreo» (a) Chcordé, la companyia còmic-dramàtica d'En Emili Armengod, va posar en escena «El Orgullo de Alcabete».

¿Cóm va anar?

En conjunt be. El Sr. Armengod, amb el paper de «Gerardo», i la senyoreta Illescas, amb el de «Flora», bastant discrets, encara que l'indumentaria no estava amb harmonia amb els seus respectius papers, puig en el primer acte en «Gerardo», ha de sortir amb trajo de «pijama» i després se muda, i en el segon, la «Flora», de negre, com requereix el paper místic que representa. De la «mice en scena» més val no parlar-ne, sobre tot aquell mobiliari que en el primer acte semblava talment que havia sortit de cal drapaire, d'estripat i brut. L'illuminació era tant defectosa, que la molta llum de la «platea» absorbí la poca que hi havia en l'escena, tant, que quedava fosca, al extrem de que no's veia la cara dels comedians, i per tant, llur expressió.

El paper de «Correa» sigué encomenat al Sr. Norro, que malgrat ésser un regular actor, no era paper per ell. El tipo de «Correa» es d'un home de cràpula, vicis i quasi famèlic i alcohòlic, per lo tant, qui tal vida porta, no pot ésser gaire gras, no pot lluir gaires carns; ha d'ésser un home sec, esqualit, tídic, si vostès volen, i no un home rodanxó i

amb galtes de pa de ral com el Sr. Norro. Després, el paper diu que ha de vestir levita molt tronada, i es coneix que no en tindria i va canviar el mot i la levita per un jaqué. La senyora Martin, una mica fluixa amb el paper de «Casilda».

El teatre plé de gom a gom, per massa, un plé d'arengades al barril, un plé perillós. En l'Hotel Catalunya, un «quinteto» regular, cine... i poca gent.

Tot això garbellat, veiam lo que'n queda: un ofici solemne, una professó curta, dos balls, un de familiar, que plegà a la mitja part, i un altre sistema Bohemia; una funció de teatre amb una modesta companyia, mala il·luminació i decorat del carrer d'Urgell. Un cine amb «quinteto» amb poca gent i moltes cadres; una serenata esguerrada per el temps i la música; tres, firaires a plassa i un aigua i anís.

¡Això ha sigut la festa major d'enguany de La Garriga!

“A UN CAÇADOR”

Encara que jo no sàpiga qui sou vos, ni d'on veniu, un favor vull demanar-vos i ho agrairé, ¿sentiu?

Com que'l modo de fer versos que teniu s'assembla al meu, per això os han prè per altre i a mí també... i'm sab gréu.

Perque lo que's jo, en ma vida una escopeta he agafat; puig si çaço es a la Fonda (pagant un altre) i al plat.

Vos, a les espatlles meves, imitant el meu estil, tireu dret sense exposar-vos i vos quedeu tant tranquil.

¡I's comprén! Perque, a la quènta, (segons m'acaben de dí, deixant-me amb la boca oberta) molts ja pecaben en mí...

Vos no heu obrat—com ne diuen—amb nob-blea, amb llealtat; vull dir, Caçador de gatlles, que m'havien enredat.

¡No per res! Prò no sent jo, quan çaçeu, feu una cosa: no çaçeu, com feu, en vers; çaçeu, si per cás, en prosa.

I jo, d'aquesta manera, ja que aquest periòdic es d'un poble qu'es el meu poble; (si no ho es... es lo mateix),

hi escriuré en vers historietes, recorts de ma joventut aquí, en ma segona patria, on més a gust he viscut;

aquí, on anys fa reposen (qu'es el recort més fidel) les meves mare i germana, que les dues son al Cel;

aquí, on encara hi resten mes antigues amistats, mos primers amors, capritxos, il·lusions i desenganys...

Es que jo, quan vull, escric molt en serio (i no m'alabo).

Si os he agraviat, caçador, perdoneu.

NOI DE CAL CABO.

NOTES

Recomanarém amb un dels passats nombres a nostre flamant alcalde que, en lo referent a higiene, nosaltres hi posaríem molt interés, ajudant-lo amb la nostra acció des de'l periòdic, en tots quants cassos les cir-

cumstancies ho demanessin, però també recordarà (i sino que repassi els nombres publicats) i veurà que deiem que, exigírem les degudes responsabilitats si havia dèssidia o manca d'interès. Ja hi som.

Una pregunta cal fer.

¿Estém dotats de material necessari com mana la llei?

No. Únicament poseix l'Ajuntament una estufa de fomagació, i fa pocs dies, va donar-se el cas inaudit i vergonyós de que, havent demanat un veí els seus reconeguts i positius serveis, l'alcalde va dir que no funcionava be, tant es aixís, digué, que amb un altra ocasió, l'encarregat del seu funcionament va correr un greu perill, tement-se una explosió al fer la mateixa operació que's reclamava.

Això, no es prou per justificar-se, privant dels seus serveis als veïns que, en compliment de son deure i en us de son perfecte dret, reclamen la seva ajuda.

¿Es pensa en lo successiu deixar les coses en el mateix lloc?

En cas afirmatiu, nosaltres farém una denuncia al Sr. Governador i al Delegat de Sanitat a fi de que manin una inspecció ocular per a garantir-nos de tot perill, i perque s'enterin del parader de la quantitat de DOS MIL pessetes que l'Ajuntament va donar per a un llatzaret, i perque's fassi arreglar la referida estufa, i si es precís, l'adquisició de nou material.

Ho ha entés, senyor alcalde.

• • •

Hem rebut moltes felicitacions de diferents veïns del carrer dels Banys i Calabria per la campanya justa que en favor seu hem vingut fent, demanant una bota de regar a fi de posar a terme les molesties que'l trànsit dels carruatges els hi ocasiona, i també perque l'automòvil del Noi del Ciment, pugui sens perjudici de ningú, fer carreres per dits carrers. Aquesta demostració d'agraïment ens obliga novament a emprendre una valenta campanya en aquest sentit, i que des d'ara ens comprometém a fer-ho, demanant ajuda a nostres regidors amics, per assegurar l'èxit de tant important millora.

• • •

Senyors Regidors i Alcalde: ¿S'ha prés alguna providencia referent a les obres de reforma que faltant a la llei ha realitzat En Josep Corrons en la seva casa?

Esperém que pel be de tots i perque la llei resi per un igual sense excepcions de cap mena, aixís se farà, d'altre manera, serém nosaltres qui farém una campanya en defensa dels drets que'ns assisteïxen, i posarém de relleu que, aquí, no hi hà lleis, sinó despotisme, ineptes i favoritisme, i que això no es La Garriga, sinó Babilonia o pitjor.

Senyor Alcalde: aquella gallardia i aquell orgull demostrat emportant-se'n els rocs de la riera d'altres traginers, es aquí que ha de demostrar-la, i també de que serveix per alguna cosa, quant no, sols per no acabar de perdre el prestigi davant del poble. Estarém a la mira.

• • •

A pesar dels molts dies que va pendre's l'acort de suprimir els fanals de gas que irradien la llum al costat dels llums elèctrics, rés s'ha fet.

D'això se'n diu vetllar pels interessos del poble.

Procurin no fer-se mal anant tant depressa, caurant.

• • •

El diumenge prop passat, va inaugurar-se la temporada de les festes i demés festetjos que com cada any acostumen a celebrar-se en el «Tennis».

Una banda militar amenitza la festa, prenent-hi part bastanta colonia, aimants tots, d'aquesta mena de festes al aire lliure, aprofitant molts concorrents l'estada en aquell lloc d'esbarjo, per a fer sens dupte més agradable la placides de l'estiuada.

En lo successiu, anirém informant a nostres llegidors de la celebració de totes les festes que vagin tinguent lloc.

• • •

El diumenge passat, 9 d'Agost, tingué lloc en el teatre «Círculo de Recreo» per la companyia que dirigeix el Sr. Armengod, la representació de la comedia en quatre actes d'En Victoriano Sardou, «Fedora».

Sembla que'l Sr. Armengod ens hagués vist les quartilles de la resenya de la festa major de La Garriga, puig convensut de lo dolent i inservible del mobiliari i decorat del teatre, va fer el sacrifici de portar-ne de nou de Barcelona, en greu perjudici de la seva butxaca.

Aquest acte mereix tota mena de felicitacions per a el Sr. Armengod.

Respecte a l'execució de l'obra, sols hi va haver-hi dos personatjes que's destaquessin fent regularment el seu paper, la senyoreta Morera, en el paper de Fedora, i principalment el Sr. Armengod, en el de Loris; els demés, ho necessitaven ben be tot.

L'entrada no va respondre els sacrificis de l'empresa, puig en prou feines n'hi havia la meitat. Ho sentim de tot cor, puig el senyor Armengod mereix que'l públic respongui millor.

Sembla que de continuar les representacions, tracta dit senyor de posar en escena drama i alta comedia. Nosaltres, que coneixém La Garriga, en atrevim a donar-li un concell: que's deixi d'altures, puig qui molt alt s'enfila, li pot rodar el cap i caure. El drama sols agrada a la galería, i d'aqueixa no'n viu el teatre. La platea, sobre tot l'estiuencia, vol riure i no està per dimes; el sagnet, la comedia, i sobre tot el xisto es lo que vol. Be feia amb el repertori còmic amb que va comensar; aixís, doncs, li recomaném que segueixi per aquest indret si vol veure's coronat d'èxit i més plé el teatre.

• • •

AVIS

PER A EL REPARTIMENT DEL PERIODIC SE NECESSITA UN NOI DE 12 A 15 ANYS

ELS QUI DESITGIN ENTRAR DE REPARTIDOR, PODEN PASSAR PER EL DOMICILI PARTICULAR
:: :: :: DEL DIRECTOR :: :: ::

«CENTRO», 3. — ESTANC

• • •

Quant ja teníem el present nombre a l'impresió per la seva confecció, ens sorprén la noticia de la mort de la mare del actual alcalde.

Nosaltres, encara que per certes causes ben conegudes de tothom ens trovém totalment distanciat, en aquests moments d'angoixa, fent honor a n'aquell adagi castellà que diu: «lo cortés no quita lo valiente», sabém oblidar, per un instant, els ressentiments de nostres adversaris, associant-nos al dolor que per aital perdua l'aclapara.

Rebi, doncs, ell i la seva familia l'expressió de condol d'EL XÀFEC.

• • •

En el pròxim nombre ens ocuparém de la conducta observada per nostre alcalde amb el ball de La Alhambra durant la festa major, a fi de posar les coses en son lloc, i de cós present a n'aquest home, que no serveix més que per traïcionà als seus electors i obeï

les ordres d'aquell home que'ns vol embrutar les aigües del pou calent.

• • •

Cridém l'atenció de nostre Ajuntament sobre l'estat d'abandó a que'ns té condemnats en quant a neteja pública, doncs fan llástima i vergonya de mirar la majoria de nostres carrers i passetjos, els quals serveïxen, no per passejar-hi, sinó per pasturar-hi el bestia.

Esperém confiadament que hi haurà algún dels regidors que's preocuparà d'aquesta qüestió, i no permetrà que'l públic fassi certs comentaris poc favorables per a la nostra mai prou alabada corporació municipal.

¡Se veu que a la casa Gran no'n hi parlan de neteja pública!

XAFEGADES

CRIDA.

Tratata... tratata... i tratati...

De part del senyor alcalde se fa sapiguer que, des de demà, els gossos que no portin morrió se'ls donarà la BOLA.

ALTRE.

Tratata... tratata... i tratati...

De part d'EL XÀFEC se fa sapiguer que'l gos del senyor alcalde, com també el de'ls seus llogaters, son el únics que no porten morrió, anant pel carrer i no se'ls hi dona la BOLA.

I això sí que no es cap BOLA.

• • •

Una nota molt remarcable poguérem observar en la festa major.

Nostre flamant alcalde ventant-se amb aquella galvaneria que tant el caracteritza durant la celebració de l'ofici.

Mai hauríem cregut que un «fresco» necessités aire.

• • •

Debem advertir a nostre infatigable (?) secretari En Piu Tenas que, en lloc de fer comentaris sobre la vida o mort d'EL XÀFEC, procuri complaure i servir millor i més depressa als veïns, que sempre acostumen a sortir del seu despatx pitjor enterats que quant hi entran.

¿Que hi haurém de tornar-hi?

• • •

Ha quedat ben demostrat que nostre flamant alcalde, d'acort amb algún regidor que podia fer-li el joc (podia haver-li fet el joc d'En Raku, la clau del coll), ha posat tot l'interés en volguer que aquesta festa major no's pogués fer a la plassa.

Això, ja ho donavem per descomptat, sabent que el «Noi del Ciment» te gran empenyo per emplassar-lo en el seu camp de recreo, el «tennis», per agraiment als favors del seu mestre y patró Sant Antonet, i per que no dir-ho, també per lluir en el «palcó», la boquilla d'ambar i les sabates, aquelles famoses sabates axarolades de trenta pessetes, que tant mala estrena tingueren el día de Corpus. Cuidado que LA MURICA no les hi trepitgi.

A propòsit d'això, nosaltres donarem el crit d'alera amb un dels passats nombres, i a més perque no pogués realitzar els plans que portava, doncs sentirem a dir que tenia l'intenció de fer-la en el «tennis» i per empresa de l'Ajuntament.

D'aquest últim rumor procurarém un altre día dir-li més clar.

¡Ja ho veus, poble, els bons intents que guíen a n'aquest home!

<p>Joan Sallés Contractista d'obres CARRER DE LA CREUETA, 1</p>	<p>AGENCIA DE TRANSPORTS Acarreus :: Reexpedicions :: Trànsits Ubach, Barba i Prats BARCELONA: Princesa, 37, (Telèfon 1297) VICH: Plaça Major, 33, (Telèfon 142) LA GARRIGA: Banys, 58 (Casa Xela)</p>	<p>Sucarana i Bellavista Hotel Catalunya Carrer de Gardedeu, 1</p>
<p>FÀBRICA DE SABÓ Josep Sampera Pi Margall, 77 CALDES DE MONTBUI</p>	<p>HOTEL DORÉ Situat prop de l'estació del ferrocarril Josep Marata SERVEI A LA CARTA I COBERTS — S'informa per al lloguer de TORRES —</p>	<p>ESPARTERIA — i — Sucursal "Tupinamba" JOAN MARTÍ Carrer dels Banys, 1</p>
<p>DISPONIBLE</p>	<p>Guarnicioneria i Matalasseria — — — Venda de teles i llanes per a matalassos :: Preus mòdics ANTÓN CAMP Carrer del Centre, 4</p>	<p>JOSEP LLOVERAS Passatge Dachs, 2 Informacions per a la compra, venda i lloguer de Propietats, Torres, i Pisos a la Garriga i veïnat</p>

Magatzems JORBA

BARCELONA
Call, 13 i 15, Telèfon 1676

MANRESA
Born i Sant Domingo

Novetats per a homes i dones

Llaneria o Roba blanca o Camiseria
Merceria o Perfumeria o Rellotgeria
Sastreria o Sederia o Sombrereria
Ornaments sagrats

Les esplèndides seccions i tarifa de preus dels

Magatzems Jorba

sempre son imitades però mai igualades

Articles de camp i viatge.—Gran assortit en mosqueters, persianes, guardapolvos sacs de :: :: viatge, maletes, gemelos, refajos, bates, perfumeria, matalasseria i ombrel·les :: ::

TARRADAS i C. A

PLAÇA DE LA CONSTITUCIÓ, N.º 10

Aquesta casa té autorització de la Companyia d'Electricitat per a fer tota classe d'instal·lacions a La Garriga, L'Admetlla i Figaró.—ES FACILITEN PRESSUPOSTOS

Instal·lacions elèctriques : Força i llum

Bombetes de totes marques — Il·luminacions decoratives

Assortit magatzem de materials elèctrics : Bombes : Motors : Motors-Bombes : Aparells senzills i de luxe

REPRESENTANT A LA GARRIGA
JOSEP LLOVERAS

COMAS Y PORTAVELLA IMPRESSORS

TREBALLS COMERCIALS I EDITORIALS

VILLARROEL 12 Y 14
TELEFON 3028

BARCELONA